

Sana Gönül Borcum Var

– GülsenTunçka · 10 Temmuz 2012

Yağmurda ki rahmetim, gönlüme inen perde
Fotoğrafın baş köşe, aklım kalmadı serde
Tutkun bülbül gülüne, nazına naz eklenir
O yar bilmez ahvalim, köşe bucak beklenir
Etrafında dönerim; beni gör/mezmissin yar
Fırdöndü bu hallerim, sana gönül borcum var

Sevdiğime hükmetmem, lakin var ise ceza
Benim olmalı ömrü, şayet olmasa reva
Bile bile ladedir, vermem onu yabana
Özde eza olmasın, katre yaşım gaybana
Etrafında dönerim; beni gör/mezmissin yar
Fırdöndü bu hallerim, sana gönül borcum var

Arık yolu bahçeden, su misali akarım
Yar/in sesin duyunca, dolanır ayaklarım
At yelesi saçlarım, yar kokusu suçlarım
Durma/sana kalemim, kırma/sana uçlarım
Etrafında dönerim; beni gör/mezmissin yar
Fırdöndü bu hallerim, sana gönül borcum var

Kalp gözüm ince sızım, sıla oldun sazımda
Naif sevda taşırım, kelebek kanadımda
Ferman ağır gelmesin, incinir kırılırim
Tılsımlı çiçek gibi, dürülür kıvrılırim
Etrafında dönerim; beni gör/mezmissin yar
Fırdöndü bu hallerim, sana gönül borcum var

Bu aşk inetti beni, tuzu kuru ne bilsin
Yaz boz tahtasımı bu, önüne gelen silsin
Aklın yolu bir derler, hayır ola bu yorum
Cevap yardan beklenir, kalmadı artık sorum
Etrafında dönerim; beni gör/mezmissin yar
Fırdöndü bu hallerim, sana gönül borcum var

Yakma tüm gemileri, devir tersine döner
Fetva veremez ferin, ateşin bende söner
Beni görsün gözlerin, bakışların yoluma
Yüreği sağır yarım, tez elden düş soluma
Etrafında dönerim; beni gör/mezmisin yar
Fırdöndü bu hallerim, sana gönül borcum var